

[Elisabeth Arnold]

Sagen er jo, at vi her stiller betydelig større krav til udlændinge, end vi stiller til hinanden. Når en dansker, der begår en forbrydelse, har afsonet sin straf, er han dansker igen og har de samme borgerlige rettigheder, som han havde før strafafsoningen. Men udlændinge, der begår en forbrydelse, giver vi en tillægsstraf, idet vi siger: I et vist antal år efter, at du har begået en forbrydelse og afsonet din straf for den, kan du ikke komme i betragtning som ansøger til dansk statsborgerskab.

Der er altså adskillige ting, som ikke passer. Vi forlanger faktisk, at udlændinge skal være bedre end danskere. Vi forlanger heller ikke, at danskere skal kunne læse og skrive dansk, endsige at de skal kunne tale det.

Jeg kan fortælle, at en af vores mest fremtrædende sportsfolk, sølvvinderen i sværvægtsboksning fra Barcelona, Brian Nielsen, har erklæret til den danske presse, at han hverken kan læse eller skrive, fordi han er stærkt ordblind. Er han mindre dansker af den grund? Nej, selvfølgelig er han ikke det.

Jeg kan således gøre fru Inger Dahl-Sørensen opmærksom på, at der er mange krav, vi ikke stiller til hinanden som danskere, men som vi altså stiller til udlændinge, og det synes jeg i virkeligheden er lige skrap nok.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at det jo ikke er alle, der ansøger om dansk statsborgerskab, som er retarderede på grund af ordblindhed. Så alene af den grund er det et meget uheldigt eksempel at bruge en dansker, der er retarderet på det område... (*Protest fra salen*). Jamen det er det udtryk, der bruges om det, hvis fru'en ikke ved det. Jeg synes, det er meget uheldigt at sammenligne det med i øvrigt normalt begavede fremmede, der ansøger om at få rettigheder som danske statsborgere. Det er efter min mening meget rimeligt, at de lærer at læse og skrive og tale dansk. Hvis de ikke gør det, vil de ikke være i stand til at følge med i noget som helst af, hvad der foregår her. De vil ikke kunne integreres, som der bliver talt så smukt om at de skal. De har ingen mulighed for at opbygge deres kulturelle liv ligesom det folk, de vil integreres i, hvis de altså vil det - hvad meget få af dem jo i virkeligheden vil, idet det jo har vist sig, at de tvinger deres

kvinder til at blive hjemme, for at de ikke skal få danskundervisning, osv.

Derfor er det en søgt og syg forklaring, fru Elisabeth Arnold kommer med.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Da jeg sad og hørte fru Elisabeth Arnolds korte indlæg, kunne jeg ikke lade være med at få den opfattelse, at fru Elisabeth Arnold indlægger nogle forudsætninger i gældende ret, som ikke eksisterer, nemlig at en udlænding skulle have et retskrav på at blive dansk statsborger, og omvendt, at man skulle have muligheden for at fratage en dansk statsborger sit statsborgerskab.

Ingen af de muligheder eksisterer, og derfor er det, fru Elisabeth Arnold sagde under den korte bemærkning, fuldstændig galimatias.

Vi forlanger ikke, at de, der søger om dansk statsborgerskab, skal være bedre end os. Men vi forlanger, at de efter deres ankomst til Danmark har opført sig på en sådan måde, at de er værdige til og har gjort sig fortjent til at få det blå stempel, som vi betragter det danske statsborgerskab som værende.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen så vil jeg bede fru Inge Dahl-Sørensen uddybe, hvad hun mente med bemærkningen om, at udlændinge skal vide, hvilke krav vi andre stiller til hinanden.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Nu er det jo ikke sådan, at man er forpligtet til at svare på alt, og jeg må her sige til fru Elisabeth Arnold: Sikke dog nogle spørgsmål! Det eneste, vi forlanger, er, at udlændinge, som gerne vil være danskere, også forstår, hvad det hele går ud på. Det er såmænd det hele.

Birthe Hansen (SF):

Det ville sandelig være dejligt, hvis vi alle sammen forstod, hvad alt gik ud på her i verden, men det har vi jo altså ingen garanti for at vi gør, hvad enten vi er danske statsborgere eller ansøgere til at blive det.